

men med det, som justitsministeren siger i sin tale, at hun mener, at det skal være befolkningen, der selv sorterer synspunkterne – altså at det er godt, at folk får lov til at lufte deres synspunkter, fordi de så i deres tåbelighed kan blive udstillet for befolkningen, så der ikke er nogen, der gider støtte dem.

Det er sådan set et synspunkt, jeg er meget enig i. Vi så ved sidste folketingsvalg, hvordan et parti, der søgte opstilling til Folketinget, og hvis leder kom med nogle fuldstændige afsindige betragtninger om muslimer, næsten ingen stemmer fik. Så det er jo egentlig noget, som befolkningen er i stand til at sortere.

Der er jo ikke tale om nogen problemer i den her sammenhæng. Hvorfor er det så, at justitsministeren siger alt det rigtige, men i sidste ende gør det helt forkerte ved netop at fastholde, at der skal være rammer, politisk udstukne rammer, for, hvad der må siges i en fuldstændig demokratisk legitim debat. Det hænger da ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg mener da bestemt, det hænger sammen, for der er meget vide rammer for, hvad man kan gøre inden for ytringsfrihedens grænser i Danmark. Man kan forholde sig overordentlig kritisk både over for kristendommen, over for islam, over for fodbold, over for rødhårede, over for alting, uden at man overtræder straffelovens § 266 b. Man må jo bare ikke udtale sig på en måde, som er nedværdigende eller ydmygende over for bestemte befolkningsgrupper. Og jeg mener, at alle, der deltager i den offentlige debat og har gået i den danske folkeskole i 9 år, altså er i stand til at holde sig inden for de rammer og stadig væk have rig mulighed for at give udtryk også for meget ekstreme synspunkter.

Så jeg vil sige, at jeg hylder ytringsfriheden, og jeg anser ikke den beskyttelse, som bl.a. racisme- og blasfemiparagraffen yder bestemte grupper, som et problem i forhold til ytringsfriheden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Den amtskommunale grundskyldpromille for skovbrug).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 27/10 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Bonnesen (V):

Dette lovforslag omhandler for det første en nedsættelse af den amtskommunale grundskyldpromille for skovbrug for 2006 fra 10 til 1,5 promille, og for det andet indeholder det en fremrykning af tidspunktet for kommunernes beslutning om opkrævning af dækningsafgift af visse ejendomme for 2007.

I 2005 nedsatte regeringen et udvalg til at vurdere dansk skovbrugs langsigtede bæredygtighed samt mulighederne for at forbedre de økonomiske rammer for privat skovdrift. Dette arbejde er nu til ende. På baggrund af dette foreslås nu sænkningen af grundskylden, der betyder en ligestilling mellem skovdrift og øvrige landbrugserhverv såsom landbrug, gartneri, planteskoler og frugtplantager.

Forslaget vil koste ca. 27 mio. kr. for amterne i alt. Amterne kompenseres individuelt for dette i 2006, og beløbet er medtaget i forbindelse med finanslovforslaget.

Den anden del af forslaget er fremrykkelsen af tidspunktet for opkrævningen af dækningsafgiften. Set i lyset af kommunalreformen betyder det, at kommuner, der opkræver dækningsafgift, og kommuner, der ikke opkræver dækningsafgift, lægges sammen. Det foreslås, at kommunerne skal tage stilling til den eventuelle

fremtidige opkrævning af dækningsafgiften inden den 31. marts 2006, således at skattemyndighederne kan få deres arbejde færdigt i tide.

Regeringens nøgleord for skovbruget har siden det nationale skovprogram for 2002 været: naturnær skovdrift, bevaring af skovens naturværdier, skovene som ramme for befolkningens friluftsliv, en sund udvikling i skovbrugerhvervet samt mere skov og natur. Skovloven for 2004 gav de lovmæssige rammer for den omstilling og har givet skovejerne bedre muligheder for skovdriften.

Dette lovforslag medfører en ligestilling mellem skovbruget og øvrige jordbrugerhverv vedrørende den amtskommunale grundskyld og ligger helt i tråd med Venstres generelle politik, der sigter på at skabe bedre økonomiske rammebetingelser frem for at skabe flere tilskudsordninger.

Venstre kan støtte forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Erling Bonnesen. Så er det hr. Ole Stavad som ordfører.

Kl. 11.20

Ole Stavad (S):

Som det er fremgået af ordførertalen fra den foregående ordfører, er der to elementer i det her lovforslag. Jeg vil sige, at det ene element er meget enkelt, det er spørgsmålet om, hvorvidt man mener, at man skal lave en meget massiv sænkning af den grundskyld, som skovejerne skal betale, nemlig fra 10 promille til 1,5 promille. Det svarer til det, som et flertal her i huset vedtog i forhold til landbruget for et års tid siden – eller i hvert fald i sidste samling.

Vi var dengang imod. Vi mener ikke, det er den rigtige måde at gå frem på, og derfor tror jeg heller ikke, det kan undre, at vi har en meget dyb skepsis over for det element. Vi har nogle spørgsmål, men det kan vi klare under udvalgsarbejdet.

Det andet element mener jeg er langt mere komplekst, og jeg synes, at vi har en sag der, der er meget problematisk. For det, ministeren foreslår, er, at de nye kommuner og de nye byråd/sammenlægningsudvalg skal træffe en endelig og definitiv beslutning om, hvorvidt man vil benytte muligheden for at opkræve dækningsafgift senest den 31. marts 2006.

Det er en sag, der normalt altid afklares i forbindelse med budgetlægning, og en sag, der normalt altid i de enkelte byråd giver anledning

til ganske betydelige diskussioner, for der er jo mange forskellige holdninger også i byrådene til den sag.

Derfor er det jo typisk et af de temaer, som er vanskelige, og som afklares i forbindelse med det endelige politiske kompromis, når man får sine budgetter endeligt på plads i oktober måned.

Her forlanger ministeren med den måde, han stiller det op på, at der skal træffes en definitiv beslutning. Jeg er helt med på, at vi skal prøve at være praktiske, og at vi skal prøve at få indrettet det regelsæt, så det også kan fungere i det virkelige liv, men jeg undrer mig alligevel en lille smule over, hvorfor det er nødvendigt at lave en så firkantet bestemmelse, som der er lagt op til her. For det er jo ikke noget nyt, at en kommune kan vælge at opkræve dækningsafgifter, selv om man ikke har gjort det tidligere. Mig bekendt har man altid kunnet træffe en sådan beslutning og også få den ført ud i livet, hvis det er sket i forbindelse med den endelige budgetlægning.

Det er klart, at det kan opstå i flere tilfælde her, fordi der er kommuner, der bliver lagt sammen, at kommuner, der hidtil har opkrævet dækningsafgift, bliver lagt sammen med kommuner, der ikke hidtil har opkrævet dækningsafgift, og derfor er det formentlig en mere omfattende problemstilling. Det synes jeg jo er klogt og fornuftigt at man tager højde for.

Men jeg vil meget gerne opfordre indenrigsministeren til, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen får vurderet meget grundigt, om ikke vi kan løse det praktiske problem uden at lave noget, der er så definitivt, hvor man skal træffe en endelig beslutning på et tidspunkt, hvor man de facto formentlig ved meget lidt om den nye kommunes økonomi og dermed den budgetudfordring, man står over for, når man skal lave de endelige budgetter til oktober måned.

Den formulering, som ministeren her har præsenteret Folketinget for og foreslået at vi skal vedtage, mener jeg ikke at Folketinget anstændigvis kan byde vore lokalpolitikere at skulle leve under. Vi vil gerne være med til at finde en praktisk løsning, men det bør være en praktisk løsning, som åbner mulighed for, at det endelige, definitive valg træffes sammen med budgetlægningen til oktober 2006.

Formanden:

Tak til hr. Ole Stavad. Hr. Henrik Brodersen som ordfører.

Henrik Brodersen (DF):

Ændringen af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er en naturlig konsekvens af kommunalreformen, som Dansk Folkeparti støtter helt og holdent.

At den amtskommunale grundskyldpromille for skovbrug for 2006 nedsættes fra 10 promille til 1,5 promille vil kun betyde, at der bliver en ligestilling mellem skovbrug og landbrug m.v. Det ser Dansk Folkeparti som en god idé, nu hvor kommunerne overtager den amtskommunale grundskyldbekskatning for 2007 i forbindelse med kommunalreformen.

På det primærkommunale område er der allerede sådan en ligestilling, sådan forstået at lige meget om det er skovbrug, landbrug, plantagedrift, gartneri eller andet på området, er der en lige beskatning. Det vil betyde, at den enkelte jordbruger nemmere kan fordele sin indsats, og på sigt kan det betyde, at det vil bidrage til en forenkling af sagsbehandlingen på området.

Kl. 11.25

Amterne skal for 2006 kompenseres for nedsættelsen med et beløb på 27 mio. kr., som beskrevet i forslaget. Det ser Dansk Folkeparti kun som naturligt i denne overgangsfase.

Der er hermed udsigt til en forbedring af de økonomiske rammer for privat skovdrift her i landet, som jo er til gavn for os alle; vi ved også, hvor svært det er for den enkelte skovbruger at få det til at løbe rundt, i og med at der bliver importeret en masse træ fra bl.a. Østeuropa, og også fordi vi havde en orkan for nogle år siden, som forårsagede store ødelæggelser på skovområdet.

På det grundlag skal jeg på Dansk Folkepartis vegne meddele, at vi støtter forslaget, som det foreligger.

Formanden:

Tak til hr. Henrik Brodersen. Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg holdt min første ordførertale i 1992 som suppleant for Karen Højte Jensen netop om denne lov.

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen ville nedsætte et udvalg, som skulle vurdere den langsigtede bæredygtighed for skovbrugene og mulighederne for at forbedre de økonomiske rammer, herunder ejendomsbeskatning, for private skovbrug.

Det sker som følge af, at regeringen i takt med reduktionen af EU-tilskuddene til landbruget nedsætter landbrugets indenlandske omkostninger gennem en nedsættelse af beskatningen af landbrugets produktionsjord. Skovbruget har ikke modtaget EU-tilskud og derfor heller ikke fået en reduktion af grundskyldpromillen som det øvrige jordbrug. Der sker med forslaget en ligestilling mellem landbruget og skovbruget.

Samtidig har skovbruget været ramt af et stormfald i 1999 og 2004, hvilket har forringet vilkårene meget.

Vi synes derfor, det er et godt forslag. Det forbedrer rammevilkårene for skovbruget. Det er et væsentligt bidrag til skovbrugets økonomi, og lande, som aftager skovbrugets produkter, har ikke ejendomsskatter på produktionsjord, således som vi har det.

Den foreslåede nedsættelse betyder, at den amtskommunale grundskyldpromille nedsættes fra 10 promille til 1,5 promille, og det indebærer en nedsættelse af skovbrugets omkostninger med 27 mio. kr. i 2006. Det svarer til næsten en halvering af den samlede grundskyldpromille.

Skovbrugets rammevilkår har været bestemt af forordningen om fredskov fra 1805 samt af den nylig vedtagne skovlov, som blev behandlet her i Tinget for 2 år siden. Den fastsætter rammerne for moderne skovdrift, for god og flersidig skovdrift, som er et af målene. Til det formål ydes der jo væsentlig støtte fra staten.

Som følge af stormfald og de meget dårlige træpriser har skovbrugets økonomi været meget presset gennem en længere årrække. Det skyldes et stort udbud af træ, og det betyder, at skovbruget generelt set har været underskudsgivende.

Netop det forhold, at træ er en vare, der handles globalt, gør det meget vigtigt, at der ikke er konkurrenceforvridende skatter, som gør det dyrere at producere i Danmark. Hverken de øvrige nordiske lande eller de baltiske lande betaler grundskyld af produktionsjord, således som vi gør det i Danmark.

Forslaget om fremrykning af beslutningen om opkrævning af dækningsafgift giver mulighed for, at vurderingsmyndighederne kan nå at udføre deres arbejde, hvilket jeg også synes er fornuftigt.

På det grundlag kan Det Konservative Folkeparti støtte dette lovforslag.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

På Det Radikale Venstres vegne kan jeg som udgangspunkt sige, at vi er imod nedsættelsen af den amtskommunale grundskyldpromille fra 10 promille til 1,5 promille. Det er vi bl.a., fordi vi også tidligere har været imod det her forslag på landbrugsområdet.

Men jeg vil dog tilføje, at vi har stor forståelse for de problemer, som skovbruget har. Vi har et ønske om, at skovdriften kan udvikles og udvides på et bæredygtigt grundlag, og det vil sige, at hvis man under udvalgsarbejdet kan overbevise os om, at der kan blive taget nogle bæredygtige hensyn i forbindelse med det her, vil vi da genoverveje situationen.

Men udgangspunktet er, at vi er imod dette forslag, for så vidt angår en isoleret nedsættelse ud fra argumentet om, at man derved harmoniserer, og også ud fra nogle af de argumenter, som den forrige ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard, var inde på.

Kl. 11.30

Den anden del af forslaget handler om, at man senest den 31. marts 2006 for sammenlægningsudvalgenes vedkommende skal meddele, om man ønsker at opkræve en dækningsafgift for private ejendomme for 2007. Og det er så begrundet praktisk med, at man skal have tid til fra told- og skattemyndighedernes side at vurdere disse bygningers værdi, sådan at man kan fastsætte det for 2007. Det synes jeg er en overordentlig overraskende begrundelse, når man netop i forbindelse med skovene tilkendegiver, at de blanketter, der bliver sendt ud, ikke vil være ajourførte, fordi første opkrævning vil blive for stor, og så skal den sættes ned i anden omgang. Og det er det, man har oplevet tit, når Folketinget i finansloven har besluttet at nedsætte grundskylden, at man i kommunerne ikke har kunnet nå at tilpasse det.

Det gør jo så, at man begynder at tænke lidt over: Hvad kan være årsagen til, at den her dato skal fastsættes? Jeg mener ikke, at den praktiske begrundelse er rimelig. Det andet kunne så være, at man har en begrundelse, der siger, at kommunerne er klædt på til at træffe en så afgørende beslutning på det tidspunkt. Der skriver man fra Indenrigsministeriets side i svaret til KL:

»Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at der til den tid«, altså den 31. marts,

»vil være så megen afklaring omkring finansieringsreformen, at kommunerne har et rimeligt grundlag at træffe denne principbeslutning på.«

Alene den formulering viser jo, at man er lidt på glatis i ministeriet, for man siger for det første, at man vurderer, at »der vil være så megen afklaring«, og for det andet siger man, at der vil være et rimeligt grundlag.

Hvis der bag det her ligger, at ministeriet forestiller sig, at den kæmpe udligningsreform, der skal gennemføres, ligger færdigpakket på det tidspunkt, så må det være, fordi den er aftalt forinden, sådan at man regner med, at den proces, der skal være, bliver meget kort, fordi det her løb er kørt – ellers holder den her argumentation ikke – men jeg håber da ikke og tror ikke på, at regeringen er indstillet på det. Jeg regner da med, at der bliver tid til høringsvar og til en grundig debat om denne meget påkrævede og vigtige beslutning omkring udligning.

Så her mener jeg at man simpelt hen svigter det lokale selvstyre. Jeg mener, man sætter kommunerne i en situation, hvor de på et tidspunkt skal træffe en beslutning, som de slet ikke er forberedt til at træffe, fordi de ikke kender kommunens økonomiske situation, dels på grund af udligningsreformen, dels på grund af at der jo er meget komplekse forhold, man skal have til at passe sammen i forbindelse med kommunesammenlægningen. Der beder man dem så om at træffe en så afgørende beslutning, som det godt kan være, specielt for de politikere, der kommer fra landkommuner, der ikke tidligere har haft denne dækningsafgift; de skal så træffe en beslutning om, hvorvidt de vil have det.

Hvis man nu tager de kommunalpolitiske briller på, så kunne man – hvis jeg nu skal prøve at vende det til noget positivt – som kommunalpolitiker sige: Jamen hvis vi skal sikre os, så siger vi da som principbeslutning, at vi gerne vil have denne her dækningsafgift. Og så går man ud og sætter hele processen i gang fra told- og skattemyndighedernes side. Så vil jeg gerne høre: Hvad nu, hvis man finder ud af til budgetbeslutningen inden den 15. oktober, at der faktisk ikke er behov for en dækningsafgift? Hvilken proces har man så sendt told- og skattemyndighederne ud i? Jeg går ikke ud fra, at man ikke kan ændre det, for jeg går da ikke ud fra, at regeringen mener, at man skal binde sig til at lægge ekstra skatter på erhvervslivet, som man ikke vurderer lokalt er nødvendige.

Jeg synes, der er en problemstilling her, og jeg mener – som konklusion på det her – at der må-

ske ligger et eller andet underligt under, og det bryder jeg mig ikke om at tro, men i hvert fald vil jeg sige, at man sætter kommunerne i en efter min opfattelse helt urimelig, uheldig situation, og derfor vil jeg opfordre til, at man ændrer det her, og det vil vi arbejde på under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er jo ikke noget underligt i, at Det Radikale Venstre stiller sig skeptisk over for en reduktion af grundskyldpromillen. Men jeg argumenterede jo for, at det forbedrer rammevilkårene, at det er et væsentligt bidrag til skovbrugets økonomi, og at det konkurrencemæssigt stiller skovbruget i samme situation som skovbruget i de lande, vi konkurrerer med.

Jeg mener principielt, at det her er en bæredygtig løsning, det er jo hektar for hektar og dermed en mulighed for, at denne her reduktion deles ud over skovbruget på en lige og fornuftig måde – og det ligestiller i øvrigt landbrug og skovbrug. Hvorfor er Det Radikale Venstre så skeptisk over for det?

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er, fordi vi lægger noget forskelligt i ordet bæredygtig.

Jeg har forståelse for, at det ud fra en økonomisk synsvinkel er bæredygtigt, og at man sidestiller skovbrug med landbrug, men for os er bæredygtig i høj grad også noget med, hvad det er for en form for skovdrift, man har; er det løvskov, eller er det nåleskov, bruger man pesticider osv.? Der er en lang række betingelser, som vi godt vil have undersøgt i udvalget om man kan stille i forbindelse med det her.

Det, vi siger, er, at vi ønsker at prøve at gøre det lettere for skovbruget, ikke bare med en sænkning af afgiften, men ved, at man får en anden udvikling i den meget værdifulde del af dansk natur, som skovene udgør. Det er en almen interesse, men selvfølgelig er der også en privatøkonomi, som skal hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Bæredygtighed betyder jo her både et socialt bæredygtigt, et økonomisk bæredygtigt og et økologisk bæredygtigt skovbrug, så det er jo et totalt syn på skovbrug. Og når vi snakker ram-

mevilkår, er det jo klart, at så vil vi gerne se på alle faktorer, og her er så et af de elementer, som kan være med til at gøre det bæredygtigt.

Så jeg er ikke ude på, at man her tager fat på skovlovsdiskussionerne eller noget andet, men på at sige, at det her er et af de elementer, der skal til for at gøre det bæredygtigt, når man ved, hvad skovbruget har været udsat for af stormfald osv., og når man tillægger muligheden for at give publikum en god oplevelse stor vægt.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg forstår, at hr. Christian Wedell-Neergaard ser det her ud fra en økonomisk synsvinkel, og det har jeg respekt for, men jeg vil så sige, at vi altså også ser det ud fra en miljømæssig synsvinkel, og det element vil vi gerne have ind, og det vil vi gerne have belyst under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge den radikale ordfører, sådan lidt i forlængelse af de tidligere spørgsmål, om ikke også man hos De Radikale ser det her som noget meget, meget kortsigtet, for den ømkostningslettelse, det her forslag vil indebære, vil selvfølgelig give en mindre ømkostning for de nuværende skovejere, men når næste generation kommer til – det siger al erfaring – så får de ingen ømkostningslettelse, for så kapitaliseres den og ender som en højere pris, når den omsættes, med den konsekvens, at så får man i stedet for en renteudgift.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Den mekanisme kender vi, og den oplever vi jo også i høj grad inden for forskellige områder, bl.a. for dem, der ejer privat ejendom. Vi har jo set, hvordan skattestoppet nu har betydet, at huspriser og ejendomspriser er eksploderet. Det er en af faktorerne, der påvirker det. Det er jeg enig i.

Når jeg siger, som jeg gør, på Det Radikale Venstres vegne, så er det, fordi jeg gerne vil udtrykke, at vi har et ønske om, at dansk skovdrift får nogle bedre økonomiske forhold. Og jeg sagde i indledningen til mit indlæg, at vi tager afstand fra det, sådan som det er nu, isoleret set, for det er ikke en helhedsbetragtning, hvor man medtager både en økonomisk, en social og en økologisk bæredygtighed.

Vi mangler det sidste, og det er en betingelse for os for, at man går ind i en løsning. Det her er et selektivt indgreb, kun økonomisk, og det går vi ikke med på.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg siger tak til ordføreren og giver ordet til den næste ordfører, som er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

I lighed med Det Radikale Venstre var Enhedslisten også imod, da man nedsatte grundskylden på jord, der anvendes til landbrug, gartneri, planteskoler og frugtplantager. Og vi er i en logisk forlængelse af det også imod at nedsætte grundskylden på skovbrug.

Selvfølger kan man sige, at der skal være ens økonomiske vilkår for de forskellige former for produktionsjord, men der skal ikke være nogen tvivl om, at vores udgangspunkt er, at så skulle man snarere vende tilbage til en højere grundskyld for den produktionsjord, der bruges til landbrug m.v.

Vores udgangspunkt her er, at vi sådan set synes, at grundskyld er en af de mest socialt retfærdige beskatningsformer. Efter at man har afskaffet formueskatten, er det jo sådan, at beskatning af jord og fast ejendom faktisk er et meget væsentligt element i at sikre, at man beskatter borgerne med de bredeste skuldre.

Det, der så sker med det her forslag, er, at man nedbringer beskatning af jord, der bruges til skovbrug, den lavere skat bliver kapitaliseret i jordens værdi, og når de nuværende ejere sælger jorden, vil de få mere for den uden at røre en finger. Så det, vi ser her, er altså faktisk, at det forøger mængden af arbejdsfri indtægter, og vi kan derfor ikke støtte den del af forslaget.

Kl. 11.40

Vi er derimod meget positivt indstillet over for at gå aktivt ind i at gøre en indsats for at øge skovrejsningen, altså sikre, at vi får mere skov. Det vil vi meget gerne medvirke til, men der synes vi så, at samfundets sparsomme ressourcer skal bruges meget mere målrettet, end de bliver, når man laver en skattelettelse, som jo desuden kun har en økonomisk positiv effekt i forhold til de nuværende skovejere.

Det samme gør sig i øvrigt gældende på landbrugsområdet, hvor vi jo også har kunnet konstatere i de senere år, hvordan de støt stigende jordpriser faktisk i dag gør det meget, meget vanskeligt for unge landmænd overhovedet at komme i gang med at drive landbrug.

Hvad angår den anden del af lovforslaget, er vi enige i de kritiske bemærkninger, der har været tidligere, både fra Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres side, for det er jo rigtigt, at det indgår som et væsentligt element i budgetlægningen i de forskellige kommuner, hvordan skatteprocent og dækningsbidrag skal være, altså hvad man har brug for af penge samlet set, men jo også, hvordan man vil fordele sin beskatning.

Når man så har det der synspunkt om, at det vil være rimelig klart for kommunerne, hvordan deres økonomiske situation er, så må det jo være under den forudsætning, at de har fået styr på udligningsreform og alt muligt andet. Og jeg synes jo, det er imponerende, hvis regeringen forventer, at det er de færdige med i marts måned, medmindre selvfølgelig, som antydnet af andre, at man sådan set allerede nærmest har en aftale parat.

Vi ved jo, at hvis man har aftaler, så behøver man sådan set ikke at gennemføre nogen høring, for statsministeren har meget klart sagt, at når først man har en aftale, så er det lige meget, hvad der kommer ud af høringssvarene; så ligger det jo fast.

Om det skyldes dette, eller om det omvendt skyldes, at man sådan set kalkulerer med at bringe kommunerne i en meget, meget vanskelig situation her i marts måned, ved jeg ikke. Men begge dele synes jeg da lyder som en usædvanlig dårlig idé.

Nu er det ikke, fordi det ville stille Enhedslistens stærkt øgede antal medlemmer af byråd og kommunalbestyrelser i nogen meget vanskelig situation, for vores grundlæggende opfattelse er, at man skal opkræve det maksimale beløb i dækningsafgift, fordi vi faktisk mener, at det er vigtigt, at det private erhvervsliv ikke går fri for skatter, men tværtimod kommer til at betale også deres andel, nøjagtig ligesom borgerne jo betaler ejendomsværdiskat.

Så vi synes altså grundlæggende, at det må være sådan, at man i kommunerne skal tage den højeste dækningsafgift, man kan, og det synes vi da også bør indgå i den kommunale valgkamp, der allerede er nu.

Men på trods af at det ikke ville stille Enhedslistens byrådsmedlemmer i nogen vanskelig situation i marts måned, synes vi nu alligevel, det er en urimelig klemme at bringe kommunalbestyrelserne og byrådene i, så derfor synes vi også, at det bør laves om.

Alt i alt har jeg meget vanskeligt ved at forestille mig, at udvalgsarbejdet skulle føre til, at det her forslag blev ændret så radikalt, at Enhedslisten skulle støtte det, så jeg forventer, at vi vil stemme nej ved tredje behandling.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak til ordførerne for – i hvert fald for så vidt angår et flertal af ordførerne – en positiv modtagelse af lovforslaget. Og tak til hr. Ole Glahn fra Det Radikale Venstre for denne, om end meget beskedne, lille åbning over for tanken om at nedsætte grundskylden på skovbrug.

Det kunne være interessant, hvis vi kunne sparke den dør, som jeg hører står meget, meget lidt på klem, op under udvalgsarbejdet, og det kunne jo være, at håndteringen af det andet element i lovforslaget om dækningsafgift kunne bidrage til det. Men det skal jeg vende tilbage til, for jeg vil gerne sætte et par ord på det, der jo er hovedelementet i forslaget her, nemlig en nedsættelse af grundskylden for skovbrug.

Baggrunden for det forslag er jo den storm, vi oplevede i Danmark i januar i år, som heldigvis ikke var en storm, der kunne måle sig med de storme og orkaner, vi har set andre steder på kloden, men som jo efter danske forhold anrettede betydelige skader endda. Derfor fandt regeringen det også rimeligt at se på muligheden for at give skovbruget en økonomisk håndsrækning.

Efter valget i februar 2005 blev det optaget som et punkt på regeringsprogrammet »Nye mål«, og det er så den målsætning i regeringsprogrammet, der udmøntes med lovforslaget her, L 42, som jo i korthed, som ordførerne også har været inde på, går ud på at nedsætte den generelle amtskommunale grundskyldpromille fra 10 til 1,5, for så vidt angår skovbrug. Hermed gives der en håndsrækning til det danske skovbrug på 27 mio. kr. i 2006.

Kl. 11.45

Så er der sikkert en, der har bemærket, at det netop kun omfatter 2006, og hvad så med det videre sigte? Det hænger helt naturligt sammen med, at 2006 er amternes sidste leveår, inden kommunalreformen træder i kraft den 1. januar 2007. Det betyder selvfølgelig ikke, at denne håndsrækning til skovbruget og denne skatteletelse kun kommer til at gælde i 2006. Regeringen vil senere i dette folketingsår fremsætte de lovforslag, som bl.a. skal tilpasse den kommunale skattelovgivning til kommunalreformen, og heri

vil der indgå en ordning for skovbruget for 2007 og fremefter, som nogenlunde svarer til den, som regeringen nu har foreslået for 2006.

Så er der det andet punkt om dækningsafgift, som der i virkeligheden har udspillet sig en lidt større debat om, og det er jo ikke, fordi der ikke er uenighed om det første punkt, men det er, fordi synspunkterne her er lidt mere kendte. Det er naturligvis normalt sådan, at spørgsmålet om opkrævelse af dækningsafgift og promillefastsættelse finder sted i forbindelse med den kommunale budgetlægning.

Forslaget går så her, for så vidt angår 2007, alene 2007, på at rykke fristen for beslutning, principbeslutning kunne man sige, om, hvorvidt der skal opkræves dækningsafgift eller ej, frem til den 31. marts 2006. Og det er der selvfølgelig en grund til. Jeg kan berolige hr. Ole Glahn, som ikke bryder sig om at tro, at der stikker noget under, med, at det gør der ikke. Det er ren pragmatisme, der driver regeringen til at fremsætte dette lovforslag.

Dækningsafgiften er jo en særlig ejendoms-skat, som kommunerne, ikke amtskommunerne, efter ejendomsskatteovens § 23 a kan opkræve af ejendomme, der anvendes til kontor, forretning og lignende formål. Dækningsafgiftspromillen i en kommune kan højst udgøre 10 promille. Helt aktuelt opkræves der dækningsafgift i 80 af landets 271 kommuner. Hvis man skal prøve at finde et mønster i det, er det typisk sådan, at der opkræves dækningsafgift i bykommuner, men ikke i landkommuner.

Nu skal der jo finde en skatteharmonisering sted. Land og by smelter sammen i nye storkommuner, og det må man påregne kan føre til, at der skal opkræves dækningsafgift i områder, hvor der ikke tidligere har været opkrævet dækningsafgift, og det er sådan set det, der vil afstedkomme et vurderingsmæssigt merarbejde. Der er det altså sådan, at der, hvis man skal kunne opkræve en dækningsafgift med virkning fra den 1. januar 2006 i områder, hvor der i dag ikke er det fornødne vurderingsgrundlag, skal finde en vurdering sted.

Det er baggrunden for, at man, hvis man i en kommune, hvor der ikke i hele den nye geografi opkræves dækningsafgift med virkning skatteåret 2006, ønsker at gøre det, må træffe den beslutning tidligere end budgetlægningen, for ellers har man ikke det grundlag, der skal til for at opkræve afgiften. Så det er ren pragmatisme, der driver det her.

Jeg vil gerne sige, for jeg synes jo, at man skal reservere slagsmålene til der, hvor der er en reel uenighed, at jeg meget gerne vil være med til at se nærmere på det her spørgsmål i udvalgsarbejdet, altså vurdere, om det, der er målet med forslaget her, kan nås på anden vis.

Regeringen har ingen ambition om, jeg havde nær sagt, at tvinge kommuner, der ved en senere eftertanke når frem til, at der ikke er brug for dækningsafgift, til at opkræve en sådan. Det vil være i strid med regeringens grundholdning. Og derfor tolker jeg under alle omstændigheder det lovforslag, jeg selv har fremsat – det er da det mindste, man så kunne præcisere – som en beslutning om, at man den 31. marts 2006 kan afskrive sig muligheden for at opkræve dækningsafgift. Jeg indfortolker altså ikke selv i den her bestemmelse, at man, hvis man træffer en principbeslutning om dækningsafgift og foretager et vurderingsarbejde og senere kommer på en anden tanke om ikke at gøre det, så er hængt op på sin principaftale om at opkræve en dækningsafgift, man egentlig ikke har lyst til at opkræve. Det er bestemt ikke min ambition. Alene på det område kunne vi måske i udvalgsarbejdet præcisere nogle ting.

Der kunne også være nogle andre muligheder, og jeg vil ikke udelukke nogen. Jeg fornemmer, at det, der blev antydet af hr. Ole Stavad og lidt mere i detaljen af hr. Ole Glahn, altså hele spørgsmålet om, fra hvilket tidspunkt man så kunne opkræve dækningsafgiften, hvis man beslutter at gøre det i 2006 og vurderingsgrundlaget ikke er til stede pr. 1. januar, også kunne være en mulighed.

Kl. 11.50

Så det er sådan set blot for at sende et meget klart signal om, at formålet med den her bestemmelse er pragmatisme, i lyset af at vi nu danner nye kommuner. Kan vi nå den målsætning på anden vis, bidrager vi gerne til det, og det synes jeg vi skal vende tilbage til i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først vil jeg godt lige takke for den åbenhed, som indenrigs- og sundhedsministeren signalerer, med hensyn til at vi prøver at finde en løsning, som også de folkevalgte ude i kommunerne kan få til at fungere i det virkelige liv. Det vil vi meget gerne bidrage til.

Men når ministeren nu rejser spørgsmålet om nedsættelse af grundskylden i forhold til skovene med begrundelsen stormfald, vil jeg godt

spørge ministeren, om han ikke ville kunne erklære sig enig i, at den metode, som den tidligere regering anvendte, da man havde et meget betydeligt stormfald, så vidt jeg husker i 1999, nemlig det såkaldte stormfaldsfradrag, faktisk er langt mere effektivt og meget mere målrettet og sikrer, at det er dem, der har fået de store ulemper og kommer til at lide nogle betydelige tab, der også får den økonomiske gevinst.

Vi er enige i, at der selvfølgelig skal tages et ordentligt hensyn til skovdriften, når der sker ulykker, som man ikke selv er herre over.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Først vil jeg gerne takke for den kvittering, der var i hr. Ole Stavads indlæg i forbindelse med spørgsmålet om dækningsafgift, som jeg så håber vi kan vende tilbage til og finde en god og fælles løsning på, i hvert fald en underliggende løsning, for det kan jo være, at hovedelementet i lovforslaget vil gøre, at det viser sig vanskeligt at få synliggjort en enighed om spørgsmålet om håndtering af dækningsafgift. Men lad os nu ikke tage sorgerne på forskud.

For så vidt angår det andet spørgsmål, må jeg sige, at hvis regeringen havde skønnet, at der var en anden metode, som var mere effektiv, ville regeringen jo have valgt den metode.

Stormfaldet og stormen, som ikke kun er et dansk fænomen, men også et skandinavisk fænomen, har presset priserne på træ helt generelt, og derfor er det det samlede danske skovbrug, der står presset. Det er sådan set også baggrunden for, at regeringen har fundet det hensigtsmæssigt at byde ind med en løsning, som kommer det samlede danske skovbrug til gode.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil kun spørge, om ministeren, når han lytter godt efter, hvad han selv siger, ikke kan høre, at argumentationen måske ikke holder alt for godt, i og med at jeg forstår, at det er regeringens hensigt, at det her er en permanent løsning, fuldstændig uafhængigt af, om træpriserne er høje eller lave, om det går godt eller mindre godt, og at regeringens model derfor også har den ulempe, at den kun er en hjælp til de nuværende skovejere.

Når der har været et generationsskifte og man har betalt markedsprisen for en skov, vil den lavere omkostning, som det her forslag

medfører, indebære, hvis man tror på markedskræfter – det har jeg da hørt der er Venstrefolk der gør – at næste generation vil komme til i stedet for at betale det samme beløb over en højere rente.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis man kan anføre to gode grunde til at gøre en ting, så bliver det jo ikke dårligere, end hvis man kun kan anføre én god grund.

Regeringen anfører så to gode grunde. Dels er der den ulykkelige hændelse tilbage i januar, som politisk satte sig i et ønske hos regeringspartierne om at give en håndsrekning med øjeblikkelig effekt til dansk skovbrug – det er udtrykt i regeringsgrundlaget, og det indfrier vi nu – dels har regeringen en ambition om også mere langsigtet at skabe større økonomisk bæredygtighed i det danske skovbrug. Det er jo så argumentet for at give en generel og permanent nedsettelse af grundskylden.

Så der er sådan set to gode grunde, og jeg synes jo ikke, at en idé bliver dårligere af, at man kan anføre to og ikke kun ét argument for at gennemføre den.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Ministeren sagde, at Det Radikale Venstre havde åbnet døren sådan lidt på klem. Jeg vil spørge ministeren, om det skal tolkes sådan, at ministeren ikke vil bidrage yderligere til at åbne døren i form af, at vi kan få mulighed for at fremføre, og at man også alvorligt vil forholde sig til, at det her skal ses i en større sammenhæng, hvor også den økologiske bæredygtighed kommer ind. Vi er nemlig, som jeg sagde i mit indlæg, optagede af, hvordan skovbrugets økonomiske forhold er, men også af, at vi får udviklet skovbruget. Det er det ene.

Kl. 11.55

Det andet er, at jeg også gerne vil kvittere for ministerens tilsagn om, at vi i udvalget kan drøfte det om den her dato. Der vil jeg gerne spørge ministeren, om vi kan forvente, at alt i forhold til den dato er til debat.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er da ked af, hvis jeg kom til at overfortolke den her lille døråbning. Nu kan vi se, at det er

fredag og snart weekend, og lad os nu prøve at slutte ugen i godt humør.

Normalt vil det jo være sådan, at man, når man introducerer tanken om at lempe jordskatter på produktionsjord, bare vil blive mødt af en fuldstændig lukket radikal dør. Og så hørte jeg bare, at det knirkede lidt, at den åbnede sig lidt, og det synes jeg lige at jeg ville bemærke.

Jeg må så sige, at vi, hvis det at få åbnet døren helt gør, at vi skal omlægge dansk jordbrugs politik eller skovbrugspolitik sådan i bredere forstand, nok må konstatere, at så må døren forblive på klem. Jeg forventer at få et spørgsmål nummer to, for jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstod sigtet med den anden del om datoen den 31. marts og om, hvorvidt alt kan diskuteres.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg kan berolige ministeren med, at vi faktisk har nogle sammenhængende overvejelser om, hvordan man kunne gøre det for dansk skovbrug, og dem vil vi gerne fremkomme med.

Vedrørende det andet forstår jeg godt, at ministeren ikke forstod mit spørgsmål, for det var heller ikke soleklart. Ministeren udtrykte nu, at der var frihed til at lade være med at træffe beslutning ved budgetlægningen af, at man vil indføre dækningsafgift, på trods af at man havde sagt ja den 31. marts. Mit spørgsmål gik så på: Jamen er det faktisk ikke også et argument for, at man under alle omstændigheder skulle vente med at gøre det til den 15. oktober?

Så kommer det sidste spørgsmål: Kan det ikke teknisk lade sig gøre, at man i Told og Skat arbejder med det ind i 2006, så det kan nå at komme med på den anden del af den ejendoms-skatopkrævning, der er?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo bestemt noget af det, vi kan se på i udvalgsarbejdet. Problemstillingen er bare den, altså ganske kort, at man, hvis man vil opkræve en dækningsafgift vedtaget i budgettet oktober 2005 med virkning fra den 1. januar 2006 og den skal opkræves med fuld virkning på almindelig vis, så skal have foretaget nogle forudgående vurderinger. Skal man nå det, er det vores vurdering efter at have spurgt Told og Skat, at man altså inden udgangen af marts skal have truffet en beslutning om at foretage de her vurderinger,

deraf ordet principbeslutning, for der er også det andet hensyn: Hvorfor foretage en masse vurderinger, hvis de ikke skal bruges til noget alligevel?

Så man kan jo sige, at hvis man vurderer, kan man risikere at lave noget spildt arbejde, hvis man alligevel ikke træffer en beslutning og opkræver dækningsafgift. Hvis man ikke vurderer, kan man ikke opkræve den. Derfor er der de to forskellige udfald på de to situationer.

Men der kunne også være andre måder at håndtere det her på, og det stiller jeg mig fuldstændig åben over for. Hr. Ole Glahn peger selvfølgelig på én mulighed. Jeg vil gerne stå fri til at vurdere den, altså om man kunne forestille sig, at man først efterfølgende vurderer og dermed altså også opkræver dækningsafgiften senere, forskudt med halvårsvirkning eller sådan noget. Det vil jeg slet ikke lukke nogen døre for. De står på klem, og i modsætning til den radikale dør fra før tror jeg endda, at min kan åbnes.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om anvendelse af dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark.
Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 27/10 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Da Venstres skatteordfører ikke kan være til stede i salen i dag, er jeg blevet bedt om at læse hans tale op. Her står:

De økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem virksomheder i Danmark og på Taiwan har igennem årene udviklet sig, og det er meget positivt. De økonomiske aktiviteter har fået et omfang og en karakter, så det vil være hensigtsmæssigt, at virksomhedernes forhold kan reguleres på samme måde, som vi kender det fra traditionelle dobbeltbeskatningsaftaler. Det er i dette lys, at det her lovforslag skal ses.

Dobbeltbeskatningsaftalen er indgået den 30. august 2005 mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark.

Aftalen indebærer, at der etableres et arrangement, hvorefter danske virksomheder i Taiwan og taiwanesiske virksomheder med aktiviteter i Danmark stilles på samme måde, som hvis der havde eksisteret en egentlig dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Taiwan.

Kl. 12.00

Danmark fører i lighed med de fleste andre lande en etkinapolitik. Danmark anerkender Folkerepublikken Kina og ikke Taiwan. Etkinapolitikken er fortsat gældende. Den aftale, vi her behandler, berører således ikke vores etkinapolitik og kan ikke udlægges som en ændring heraf. Den foreliggende aftale er udformet på samme måde som almindelige dobbeltbeskatningsaftaler, men ordlyden er tilpasset efter, at aftalen ikke er indgået mellem to stater, men mellem to private organisationer.

Venstre kan støtte forslaget.

Grethe H. Nielsen (S):

Med forslaget her bliver virksomhederne stillet på samme måde, som hvis der var forelagt en helt almindelig dobbeltbeskatningsaftale. Det er en god og praktisk løsning at give myndighederne mulighed for at anvende den dobbeltbeskatningsaftale, der er indgået mellem organisationerne i de to lande. Så Socialdemokraterne støtter forslaget.

Colette L. Brix (DF):

Denne lov har til formål at skabe klarhed over beskatningsforholdene for grænseoverskridende aktiviteter mellem Danmark og Taiwan. Med dette lovforslag gøres den beskatningsaftale, der